

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0120/2014

17.2.2014

RAPORT

Lissaboni lepingu rakendamine Euroopa Parlamendi suhtes
(2013/2130(INI))

Põhiseaduskomisjon

Raportöör: Paulo Rangel

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	15
RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS	17
ÕIGUSKOMISJONI ARVAMUS.....	21
KODANIKUVABADUSTE, JUSTIITS- JA SISEASJADE KOMISJONI ARVAMUS	25
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	29

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

Lissaboni lepingu rakendamise kohta Euroopa Parlamendi suhtes (2013/2130 (INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut ja Euroopa Liidu toimimise lepingut,
 - võttes arvesse oma 20. oktoobri 2010. aasta otsust Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamkokkuleppe muutmise kohta¹,
 - võttes arvesse oma 22. novembri 2012. aasta resolutsiooni Euroopa Parlamendi 2014. aasta valimiste kohta² ja 4. juuli 2013. aasta resolutsiooni Euroopa Parlamendi 2014. aasta valimiste praktiliste aspektide parema korralduse kohta³,
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamkokkulepet⁴,
 - võttes arvesse käimasolevaid läbirääkimisi, mille eesmärk on vaadata läbi 20. novembril 2002 Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahel sõlmitud institutsioonidevaheline kokkulepe, mis käsitleb Euroopa Parlamendi juurdepääsu nõukogu tundlikule teabele julgeoleku- ja kaitsepoliitika valdkonnas⁵,
 - võttes arvesse oma 7. mai 2009. aasta resolutsiooni Euroopa Parlamendi uue rolli ja uute kohustuste kohta Lissaboni lepingu rakendamisel⁶,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
 - võttes arvesse põhiseaduskomisjoni raportit ning rahvusvahelise kaubanduse komisjoni, õiguskomisjoni ja kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni arvamusi (A7-0120/2014),
- A. arvestades, et Lissaboni leping süvendab Euroopa Liidu demokraatlikku legitiimsust, tugevdades Euroopa Parlamendi rolli Euroopa Komisjoni presidendi valimise ja Euroopa Komisjoni ametissenimetamise menetluses;
- B. arvestades, et vastavalt Lissaboni lepingus Euroopa Komisjoni presidendi valimiseks sätestatud uuele korrale valib Euroopa Parlament Euroopa Komisjoni presidendi oma liikmete häälteenamusega;
- C. arvestades, et Lissaboni lepingus nähakse ette, et Euroopa Ülemkogu peaks võtma arvesse Euroopa Parlamendi valimiste tulemusi ja konsulteerima enne Euroopa Komisjoni presidendi kandidaadi väljapakkumist uue parlamendiga;

¹ ELT C 70, 8.3.2012, lk 98.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0462.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0323.

⁴ ELT L 304, 20.11.2010, lk 47.

⁵ EÜT C 298, 30.11.2002, lk 1.

⁶ ELT C 212 E, 5.8.2010, lk 37.

- D. arvestades, et kõik Euroopa suuremad erakonnad on praegu nimetamas komisjoni presidendi kohale oma kandidaati;
- E. arvestades, et uue komisjoni valitud presidendil tuleb täiel määral ära kasutada talle Lissaboni lepinguga antud õigusi ja võtta kõik vajalikud meetmed, et tagada järgmise komisjoni tõhus toimimine, hoolimata selle suurusest, mida Euroopa Ülemkogu otsuste kohaselt ei vähendata nii, nagu on ette nähtud Lissaboni lepingus;
- F. arvestades, et komisjoni vastutust parlamendi ees tuleks tugevdada liidu ühe- ja mitmeaastaste programmide koostamise kaudu, samuti komisjoni presidendi valimisel ning umbusaldusavaldusel vajaliku häälteenamuse vahelise sümmeetria loomise kaudu;
- G. arvestades, et parlamendi rolli tegevuskava koostajana õigusloomeküsimumustes tuleb tugevdada ja Lissaboni lepingus sätestatud põhimõtet, et õigusloomeküsimumustes toimivad parlament ja nõukogu võrdsetel alustel, tuleb täielikult rakendada;
- H. arvestades, et uue komisjoni ametissenimetamise puhul tuleks olemasolevad institutsioonidevahelised kokkulepped läbi vaadata ja paremini sõnastada;
- I. arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artiklis 36 on sätestatud, et liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja (kõrge esindaja) peab regulaarselt konsulteerima Euroopa Parlamendiga ühise välis- ja julgeolekupoliitika ning ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika põhiaspektide ja põhivalikute suhtes ning teavitama parlamenti asjaomaste poliitikavaldkondade arengust; kõrge esindaja peab tagama, et Euroopa Parlamendi arvamusi võetakse nõuetekohaselt arvesse;
- J. arvestades, et kõrge esindaja deklaratsioonis poliitilise vastutuse kohta¹, mis tehti pärast nõukogu otsuse vastuvõtmist Euroopa välisteenistuse kohta, sätestatakse, et kõrge esindaja vaatab üle ja vajaduse korral teeb ettepaneku kohandada praegusi² sätteid Euroopa Parlamendi liikmete juurdepääsu kohta tundlikule teabele julgeoleku- ja kaitsepoliitika valdkonnas;
- K. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 218 lõikes 10 on ette nähtud, et Euroopa Parlamenti tuleb rahvusvaheliste lepingute üle läbirääkimiste pidamise ja nende sõlmimise kõikides etappides viivitamata ja täielikult teavitada ja et seda sätet kohaldatakse ka lepingute kohta, mis on seotud ühise välis- ja julgeolekupoliitikaga;

***Komisjoni legitiimsus ja poliitiline vastutus
(Komisjoni ametisse nimetamine ja ametist vabastamine)***

¹ ELT L 210, 3.8.2010, lk 1

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahel 20. novembril 2002. aastal sõlmitud institutsioonidevaheline kokkulepe, mis käsitleb Euroopa Parlamendi juurdepääsu nõukogu tundlikule teabele julgeoleku- ja kaitsepoliitika valdkonnas (ELT C 298, 30.11.2002, lk.1).

1. rõhutab vajadust tugevdada komisjoni demokraatlikku legitiimsust, sõltumatust ja poliitilist rolli; täheldab, et uus kord, mille kohaselt valib komisjoni presidendi Euroopa Parlament, suurendab komisjoni legitiimsust ja poliitilist rolli ning muudab Euroopa Parlamendi valimised veelgi tähtsamaks, kuna Euroopa Parlamendi valimistel osalevate valijate valik on otsesemalt seotud komisjoni presidendi valimisega;
2. rõhutab, et Lissaboni lepingus sätestatud võimalusi Euroopa Liidu demokraatliku legitiimsuse tugevdamiseks tuleks rakendada täies ulatuses, muu hulgas tuleks selleks komisjoni presidendi kandidaadid nimetada Euroopa tasandi erakondade poolt, mis annab Euroopa Parlamendi valimistele uue poliitilise mõõtme ja ühendab kodanike hääled veelgi enam komisjoni presidendi valimisega Euroopa Parlamendi poolt;
3. nõuab tungivalt, et järgmine konvent kaaluks, kuidas võiks komisjoni moodustada nii, et see tugevdaks komisjoni demokraatlikku legitiimsust; palub tungivalt järgmisel komisjoni presidendil kaaluda, millisel viisil komisjoni koosseis, ülesehitus ja poliitilised prioriteedid võiksid tugevdada kodanike vaadetele lähedast poliitikat;
4. kinnitab veel kord, et kõik Euroopa tasandi erakonnad peaksid nimetama oma kandidaadid Euroopa Komisjoni presidendi kohale aegsasti enne Euroopa Parlamendi valimiste kuupäeva;
5. loodab, et Euroopa Komisjoni presidendi kandidaatidel on Euroopa Parlamendi valimiste kampaanias oluline roll oma Euroopa tasandi erakonna poliitilise programmi levitamisel ja edendamisel kõigis liikmesriikides;
6. kordab oma üleskutset Euroopa Ülemkogule selgitada konsultatsioonide raames, mille Euroopa Parlament ja Euroopa Ülemkogu peavad läbi viima vastavalt Lissaboni lepingule lisatud 11. deklaratsioonile, õigeaegselt ja enne valimisi, kuidas ta kavatses komisjoni presidendi kandidaadi nimetamisel arvesse võtta Euroopa Parlamendi valimisi ja austada kodanike valikut; kordab sellega seoses oma üleskutset Euroopa Ülemkogule leppida koos Euroopa Parlamendiga kokku ELi lepingu artikli 17 lõikes 7 osutatud konsultatsioonide pidamise korras ja tagada Euroopa Komisjoni presidendi valimiseni viiva protsessi sujuva kulgemise, nagu on ette nähtud 11. deklaratsioonis Euroopa Liidu lepingu artikli 17 lõigete 6 ja 7 kohta;
7. nõuab, et võimalikult paljud järgmise komisjoni liikmed valitaks Euroopa Parlamendi valitud liikmete hulgast;
8. on arvamusel, et komisjoni valitud president peaks komisjoni teiste liikmete valimise protsessis tegutsema iseseisvamalt; kutsub liikmesriikide valitsusi üles tegema kandidaatide esitamisel sooliselt tasakaalustatud ettepanekuid; nõuab, et komisjoni valitud president selgitaks liikmesriikide valitsustele, et volinikukandidaadid peavad tal võimaldama moodustada sooliselt tasakaalustatud kolleegiumi ja lükata tagasi kõik esitatud kandidaadid, kes ei suuda tõestada oma üldist asjatundlikkust, Euroopale pühendumist või vaieldamatut sõltumatust;
9. on seisukohal, et lähtudes Euroopa Ülemkogu 11. ja 12. detsembri 2013. aasta kohtumisel saavutatud poliitilisest kokkuleppesest ning Euroopa Ülemkogu 22. mai 2013. aasta otsusest Euroopa Komisjoni liikmete arvu kohta, tuleks komisjoni tõhusamaks toimimiseks

kavandada lisameetmeid, nagu portfelli volinike ametissenimetamine või sellise süsteemi loomine, mis hõlmab komisjoni asepresidente, kelle pädevusvaldkonda kuulub enamik olulisi teemavaldkondi ja kellel on pädevus koostöölastada komisjoni tööd asjaomastes valdkondades, ilma et see piiraks õigust nimetada ühe voliniku iga liikmesriigi kohta ning kõigi volinike hääleõigust;

10. kutsub järgmist konventi üles vaatama läbi komisjoni koosseisu suuruse ning tema korralduse ja toimimise küsimuse;
11. on seisukohal, et Euroopa Komisjoni koosseis peab tagama portfelli arvu ja sisu stabiilsuse ning samas ka tasakaalustatud otsustamisprotsessi;
12. rõhutab, et vastavalt Euroopa Parlamendi ja komisjoni suhete raamkokkuleppe punktidele 2 tuleb Euroopa Ülemkogu poolt üles seatud komisjoni presidendi kandidaadil paluda esitada Euroopa Parlamendile oma ametiaja poliitilised suunised, millest lähtuvalt viiakse läbi põhjalik arvamustevahetus enne, kui parlamendis toimub hääletus komisjoni presidendi ametikohale pakutud kandidaadi üle;
13. nõuab tungivalt, et tulevane komisjoni presidendi kandidaat võtaks nõuetekohaselt arvesse parlamendi poolt Euroopa Liidu õigusaktide kohta algatusraportite või resolutsioonide vormis varem esitatud ettepanekuid ja soovitusi, mida toetas suur enamus Euroopa Parlamendi liikmetest ja mida endine komisjon oma ametiaja lõpus piisavalt ei järginud;
14. on seisukohal, et aluslepingute edaspidisel muutmisel peaks Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 234 komisjoni tegevuse kohta umbusaldusavalduse esitamiseks praegu nõutavat enamust vähendama ning nõudma üksnes Euroopa Parlamendi liikmete häälteenamust, ohustamata seejuures institutsioonide toimimist;
15. on arvamusel, et vaatamata sellele, et kolleegium kannab ühiselt vastutust komisjoni tegevuse eest, võib üksikuid volinikke pidada vastutavaks oma peadirektoraadi tegevuse eest;

***Seadusandlik algatus ja tegevus
(Parlamentaarne pädevus ja järelevalve)***

16. rõhutab, et Lissaboni lepingu eesmärgiks oli edendada otsustamismenetluste läbipaistvamaks ja demokraatlikumaks muutmise suunas, kajastades lepingu pühendumust Euroopa rahvaste vahel tihedama liidu loomisele, kus otsuseid tehakse nii avalikult ja kodanikulähedaselt kui võimalik, tugevdades Euroopa Parlamendi ja riiklike parlamentide rolli ning tagades seeläbi liidu õigusaktide vastuvõtmiseks demokraatlikumad ja läbipaistvamad menetlused, mis on esmatähtis, kui arvestada selliste õigusaktide mõju kodanikele ja ettevõtetele; juhivad siiski tähelepanu asjaolule, et niisuguse demokraatliku eesmärgi saavutamise on ohustatud, kui ELi institutsioonid ei austa üksteise pädevust, aluslepingutes sätestatud menetlusi ega lojaalse koostöö põhimõtet;
17. rõhutab vajadust õigusloomeprotsessi kaasatud institutsioonide vahelise lojaalse koostöö järele dokumentide, näiteks õiguslike arvamuste vahetamisel, et võimaldada institutsioonidevahelist konstruktiivset, avameelset ja õiguslikult kehtivat dialoogi;

18. märgib, et Euroopa Liidu toimimise lepingu jõustumisest saadik on parlament tõestanud oma pühendumust ja vastutustundlikkust kaasseadusandjana ning et parlamendi ja komisjoni vaheline läbikäimine on üldjoontes olnud positiivne ja põhinenud ladusal suhtlusel ja koostööaltil lähenemisel;
19. on seisukohal, et kuigi üldine hinnang parlamendi ja komisjoni institutsioonidevahelistele suhetele on positiivne, on veel mitmeid küsimusi ja puudujääke, mis nõuavad rohkem tähelepanu ning tegutsemist;
20. rõhutab, et jõupingutused tõhususe parandamiseks ei tohi põhjustada õigusaktide kvaliteedi halvenemist või parlamendi loobumist oma eesmärkidest; on arvamusel, et tõhususe suurendamise püüdluse kõrval peab parlament säilitama asjakohased õigusnormid ning jätkama püstitatud eesmärkide saavutamist, tagades seejuures, et õigusaktid on hästi koostatud, vastavad selgelt välja toodud vajadustele ja on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega;
21. rõhutab, et läbipaistvuse kohustus kehtib alati ja ühetaoliselt kõigile institutsioonidele, eelkõige esimesel lugemisel saavutatud kokkulepete puhul; märgib, et parlament on seda kohustust nõuetekohaselt arvesse võtnud, võttes vastu oma kodukorra uued artiklid 70 ja 70a;
22. tunneb muret seni lahendamata probleemide pärast seadusandliku tavamenetluse kohaldamisel, eriti ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP), ühise kalanduspoliitika ning vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala (Stockholmi programm) raames, samuti endise kolmanda samba õigusaktide vastavusse viimisel Lissaboni lepingu normide hierarhiaga ja üldiselt seoses jätkuva nn asümmeetrilise läbipaistvusega komisjoni kaasamisega kahe seadusandliku institutsiooni ettevalmistustöödesse; rõhutab sellega seoses, kui tähtis on kohandada nõukogu töömeetodeid selliselt, et parlamendi esindajatel oleks võimalik osaleda mõnel nõukogu kohtumisel, kui see on vastavalt institutsioonidevahelise vastastikuse lojaalse koostöö põhimõttele nõuetekohaselt põhjendatud;
23. juhib tähelepanu asjaolule, et Euroopa Kohtu kinnituse kohaselt on sobiva õigusliku aluse valik põhiseaduslikku laadi küsimus, kuna see määrab kindlaks ELi pädevuse olemasolu ja ulatuse, järgitavad menetlused ja õigusakti vastuvõtmises osalevate institutsioonide vastavad pädevused; peab seetõttu kahetsusväärseks asjaolu, et Euroopa Parlament on pidanud korduvalt esitama Euroopa Kohtusse hagiid nõukogu poolt vastu võetud aktide tühistamiseks õigusliku aluse valiku tõttu, sealhulgas hagi kahe õigusakti kohta, mis võeti vastu aegunud kolmanda samba alusel tükk aega pärast Lissaboni lepingu jõustumist¹;
24. hoiatab selle eest, et parlamendi õigusest toimida seadusandjana ei hoitaks kõrvale, lisades nõukogu õigusaktide ettepanekutesse sätted, mille suhtes tuleks kohaldada seadusandlikku tavamenetlust, kasutades vaid komisjoni suuniseid või kohaldamatuid rakendusakte või delegeeritud õigusakte või jättes esitamata ühise kaubanduspoliitika või rahvusvaheliste kaubandus- ja investeerimislepingute rakendamiseks vajalikke õigusakti ettepanekuid;

¹ Vt nõukogu 7. märtsi 2013. aasta otsust 2013/129/EL 4-metamfetamiini suhtes kontrollimeetmete kehtestamise kohta ja nõukogu 7. oktoobri 2013. aasta rakendusotsust 2013/496/EL 5-(2-aminopropüül)indooli suhtes kontrollimeetmete kehtestamise kohta.

25. palub komisjonil paremini ära kasutada õigusaktide ettevalmistamise etappi, eriti rohelise ja valge raamatu põhjal kogutud väärtuslikke andmeid, ning teavitada regulaarselt Euroopa Parlamenti oma teenistuste tehtud eeltööst võrdselt nõukoguga;
26. on seisukohal, et parlament peaks edasi arendama ja kasutama täiel määral oma sõltumatut struktuuri, mis võimaldab hinnata komisjoni esitatud algsesse ettepanekusse tehtud mis tahes oluliste muudatuste mõju;
27. rõhutab, et Euroopa Parlament peaks samuti tugevdama õigusloomeprotsessi osana kavandatavate seadusandlike ettepanekute ja muudatusettepanekute põhiõigustele avalduva mõju sõltumatut hindamist ning kehtestama mehhanismid inimõiguste rikkumiste järelevalveks;
28. taunib asjaolu, et kuigi komisjon täidab ametlikult oma kohustust vastata kolme kuu jooksul parlamendi taotlustele seadusandlike algatuste esitamiseks, ei ole komisjon iga kord pakkunud tõelisi ja põhjalikke järeelmeetmeid;
29. nõuab, et aluslepingute järgmise läbivaatamise käigus tunnustataks täielikult parlamendi seadusandliku algatuse õigust, kohustades komisjoni arvestama kõiki parlamendi poolt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 225 alusel esitatud taotlusi ning esitama asjakohase ajavahemiku jooksul seadusandliku ettepaneku;
30. on seisukohal, et aluslepingute järgmisel läbivaatamisel tuleks komisjoni õigust seadusandlike ettepanekuid tagasi võtta piirata nii, et see kehtiks vaid juhtudel, mil parlament on pärast parlamendi seisukoha vastuvõtmist esimesel lugemisel otsustanud, et muutunud asjaolude tõttu ei ole ettepanek enam õigustatud;
31. juhib tähelepanu asjaolule, et parlament kiitis põhimõtteliselt heaks delegeeritud õigusaktide lisamise Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklisse 290, kuna see võimaldab ulatuslikumat järelevalvet, kuid rõhutab, et selliste delegeeritud volituste või artikli 291 kohaste rakendamise volituste andmine ei ole kunagi kohustuslik; tunnistab, et delegeeritud õigusaktide kasutamist tuleks kaaluda juhul, kui on vaja paindlikkust ja tõhusust ning seda ei ole võimalik saavutada seadusandliku tavamenetluse kaudu, ning tingimusel, et alusaktis on selgesõnaliselt kindlaks määratud volituste delegeerimise eesmärk, sisu, ulatus ja kestus ning selgelt sätestatud volituste delegeerimise tingimused; tunneb muret asjaolu pärast, et nõukogu kaldub üha rohkem nõudma rakendusaktide kasutamist sätete jaoks, mille puhul tuleks kasutada üksnes alusakti või delegeeritud õigusakte; toonitab, et seadusandja võib otsustada lubada rakendusaktide kasutamist ainult selliste tekstiosade puhul, mis ei laienda poliitilisi suuniseid; märgib, et artiklis 290 piiratakse selge sõnaga delegeeritud õigusaktide reguleerimisala seadusandliku akti mitteolemuslike osadega, ja et delegeeritud õigusakte ei saa seetõttu kasutada vastava õigusakti sisu seisukohast olemuslike eeskirjade puhul;
32. juhib tähelepanu vajadusele teha nõuetekohaselt vahet õigusakti olemuslikel osadel, mille kohta võib seadusandja otsuseid teha üksnes õigusaktis endas, ja mitteolemuslikel osadel, mida võib täiendada või muuta delegeeritud õigusaktidega;
33. mõistab, et delegeeritud õigusakt võib olla paindlik ja tõhus vahend; rõhutab, kui tähtis on delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide vahel tehtav valik aluslepingu nõuete täitmise

seisukohast ning et seejuures tuleb kaitsta parlamendi õigusloomealaseid volitusi, ning kordab oma nõudmist, et komisjon ja nõukogu lepiksid parlamendiga kokku ELi toimimise lepingu artiklite 290 ja 291 kasutamise kriteeriumide kohaldamises, et rakendusakte ei kasutataks delegeeritud õigusaktide asendamiseks;

34. soovib komisjonil tungivalt kaasata parlamenti piisaval määral delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise etappi ja esitada parlamendiliikmetele kogu asjakohase teabe vastavalt Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamkokkuleppe punktile 15;
35. palub komisjonil täita raamlepingut selles osas, mis puudutab parlamendi ekspertide juurdepääsu komisjoni ekspertide kohtumistele, ning jälgida seetõttu, et neid kohtumisi ei peetaks komiteemenetluse komiteedeks, kui arutatakse küsimusi, mis ei käsitle rakendusmeetmeid määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses;
36. rõhutab põhiõiguste harta Lissaboni lepingusse kaasamise erilist tähendust ja tagajärgi; juhib tähelepanu asjaolule, et harta on muutunud ELi institutsioonide ja liikmesriikide jaoks liidu õiguse rakendamisel õiguslikult siduvaks, muutes sel moel põhiväärtused konkreetseteks õigusteks;
37. tuletab meelde, et Lissaboni lepinguga on kehtestatud uus õigus, mille kohaselt võib käivitada Euroopa kodanikualgatuse; rõhutab, et eemaldada tuleb kõik tehnilised ja bürokraatlikud tõkked, mis takistavad ikka veel kodanikualgatuse tulemuslikku kasutamist, ja julgustab kodanikke ELi poliitikasuundade kujundamisest aktiivselt osa võtma;
38. rõhutab Lissaboni lepinguga liikmesriikide parlamentidele antud suuremat rolli ja toonitab, et lisaks rollile, mida parlamendid täidavad subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttest kinnipidamise jälgimisel, saavad parlamendid anda, ja ka annavad, omapoolse panuse poliitilise dialoogi raames; on seisukohal, et liikmesriikide parlamentidele võimaldatud aktiivne roll Euroopa Liidu Nõukogu liikmete juhtimisel ning Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide vaheline hea koostöö võivad aidata luua asjaliku parlamentaarse vastukaalu täidesaatva võimu teostamisele ELi toimimises; osutab ühtlasi põhjendatud arvamustele, mille liikmesriikide parlamendid esitavad vastavalt protokoll (nr 2) artikli 7 lõikele 2, täheldades, et ELi toimimise lepingu artikli 290 kohase delegeerimise lai reguleerimisala kavandatavas õigusaktis ei võimalda hinnata, kas konkreetne seadusandlik tegelikkus oleks subsidiaarsuse põhimõttega kooskõlas või mitte;

Rahvusvahelised suhted (Parlamentaarne pädevus ja järelevalve)

39. tuletab meelde, et Lissaboni lepinguga suurendati Euroopa Parlamendi rolli ja volitusi rahvusvaheliste lepingute valdkonnas, ning juhib tähelepanu asjaolule, et rahvusvahelised lepingud hõlmavad nüüd üha enam valdkondi, mis on seotud kodanike igapäevaeluga ning mille suhtes varem kohaldati ELi esmase õiguse alusel seadusandlikku tavamenetlust; on seisukohal, et ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikes 10 sätestatud nõuet, mille kohaselt tuleb Euroopa Parlamendi teavitada viivitamatult ja täielikult kõigil rahvusvaheliste lepingute sõlmimise menetluse etappidel, on vaja kohaldada nii, et see oleks kooskõlas ELi lepingu artikliga 10, kus on sätestatud, et liit toimib esindusdemokraatia alusel, mis

nõuab lahendamist vajavate küsimuste osas läbipaistvust ja demokraatlike arutelusid;

40. märgib, et SWIFT-lepingu ja võltsimisvastase kaubanduslepingu tagasilükkamine on näide sellest, kuidas parlament on kasutanud talle hiljaegu antud õigusi;
41. rõhutab ELi lepingu artikli 18 alusel, et kõrge esindaja ja komisjoni asepresidendi ülesanne on tagada ELi välistegevuse järjepidevus; rõhutab lisaks, et kõrge esindaja ja komisjoni asepresident vastutab ELi lepingu artiklite 17 ja 36 kohaselt Euroopa Parlamendi ees ja tal on aluslepingust tulenevalt parlamendi ees kohustused;
42. tuletab seoses rahvusvaheliste lepingutega meelde parlamendi õigust paluda nõukogul mitte lubada alustada läbirääkimisi enne, kui parlament on läbirääkimisvolitusi puudutava ettepaneku kohta esitanud oma seisukoha, ning on arvamusel, et tuleks kaaluda raamkokkuleppe sõlmimist nõukoguga;
43. rõhutab vajadust tagada, et komisjon teavitab parlamenti eelnevalt oma kavatsusest alustada rahvusvahelisi läbirääkimisi, et parlamendile jääks ka tegelik võimalus läbirääkimisvolituste andmise kohta põhjendatud arvamuse esitamiseks ja et tema arvamust võetaks arvesse; toonitab, et rahvusvahelised lepingud peaksid sisaldama asjakohaseid tingimusi ELi lepingu artikli 21 sätete täitmiseks;
44. peab väga tähtsaks inimõiguste klauslite lisamist rahvusvahelistesse lepingutesse ja säästva arengu peatükkide lisamist kaubandus- ja investeerimislepingutesse ning väljendab rahulolu parlamendi algatuste üle põhitingimusi käsitlevate tegevuskavade vastuvõtmiseks; tuletab komisjonile meelde vajadust võtta arvesse parlamendi seisukohti ja resolutsioone ning anda tagasisidet selle kohta, kuidas neid on arvesse võetud rahvusvaheliste lepingute üle peetavates läbirääkimistes ja õigusaktide eelnõudes; väljendab lootust, et ELi investeerimispoliitika väljatöötamiseks vajalikke vahendeid saab hakata õigeaegselt kasutama;
45. on seisukohal, et võrdväärse vastastikuse kohtlemise tingimusi arvesse võttes tuleks kaaluda Euroopa Parlamendi liikmete kaasamist vaatlajatena rahvusvaheliste lepingute üle peetavatesse läbirääkimistesse;
46. nõuab ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 10 kohaselt, et Euroopa Parlamenti teavitataks viivitamata, täielikult ja täpselt kõigil rahvusvaheliste lepingute, sealhulgas ÜVJP valdkonna lepingute sõlmimise menetluste etappidel ning et talle antaks juurdepääs liidu läbirääkimiste aluseks olevatele tekstidele, järgides asjakohaseid menetlusi ja tingimusi, eesmärgiga tagada, et parlamendil oleks lõplikku otsust tehes vastavast teemast põhjalik ülevaade; rõhutab, et kõnealuse sätte kaalukuse tõendamiseks peaks asjaomastel parlamendikomisjoni liikmetel olema juurdepääs läbirääkimismandaatidele ja muudele asjakohastele läbirääkimisdokumentidele;
47. juhib tähelepanu asjaolule, et järgides põhimõtet, mille kohaselt ei saa parlamendi nõusolek rahvusvaheliste lepingute sõlmimiseks olla tingimuslik, on parlamendil siiski õigus esitada soovitusi lepingute praktikas kohaldamise kohta; palub sellega seoses, et komisjon esitaks parlamendile korrapäraseid aruandeid rahvusvaheliste lepingute, sealhulgas inimõiguste ja muude lepingute sisalduvate tingimuste rakendamise kohta;

48. tuletab meelde, et tuleks vältida rahvusvaheliste lepingute ajutist kohaldamist enne seda, kui parlament on oma nõusoleku andnud, välja arvatud juhul, kui parlament on nõus erandit tegema; toonitab, et rahvusvaheliste lepingute liidusiseseks rakendamiseks vajalikke eeskirju ei saa vastu võtta nõukogu üksinda oma otsuses lepingu sõlmimise kohta ning et tuleb täielikult järgida aluslepingutes ette nähtud asjakohaseid seadusandlikke menetlusi;
49. kinnitab veel kord, et parlamendil tuleb võtta vajalikud meetmed rahvusvaheliste lepingute rakendamise jälgimiseks;
50. rõhutab, et parlamendil peaks olema õigus väljendada arvamust nende rahvusvaheliste lepingute peatamise või lõpetamise kohta, mille sõlmimiseks oli vaja parlamendi nõusolekut;
51. kutsub kõrget esindajat ja asepresidenti üles laiendama kooskõlas poliitilist vastutust käsitleva avaldusega süstemaatilist eelnevat konsulteerimist parlamendiga uute strateegiliste dokumentide, poliitikadokumentide ja volituste küsimuses;
52. nõuab kooskõlas kohustusega, mille kõrge esindaja ja asepresident poliitilist vastutust käsitlevas avalduses võttis, et kiiremas korras viidaks lõpule läbirääkimised institutsioonidevahelise kokkuleppe sõlmimiseks Euroopa Parlamendi, nõukogu ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja vahel seoses Euroopa Parlamendi juurdepääsuga nõukogu ja Euroopa välis teenistuse käsutuses olevale salastatud teabele ühise välis- ja julgeolekupoliitika valdkonnas;
53. kordab oma nõuet tagada teataval juurdepääsutingimustel liidu delegatsioonide poliitiline aruandlus parlamendi tähtsaimatele ametnikele;
54. nõuab, et võetaks vastu Euroopa Parlamendi, nõukogu, komisjoni ja Euroopa välis teenistuse vaheline neljapoolne vastastikuse mõistmise memorandum teabe sidusa ja tõhusa edastamise kohta välissuhete valdkonnas;
55. tuletab meelde, et Euroopa Parlament on nüüd julgeolekupoliitika valdkonnas täieõiguslik institutsiooniline osaleja ning seepärast on tal õigus osaleda aktiivselt selle poliitika põhijoonte ja prioriteetide kindlaksmääramisel ja selle vahendite hindamisel, mida Euroopa Parlament, riikide parlamendid ja nõukogu peavad tegema ühiselt; leiab, et Euroopa Parlament peaks täitma tähtsat rolli sisejulgeolekupoliitika hindamisel ja kindlaksmääramisel, kuna sellel poliitikal on põhjanev mõju kõigi ELis elavate isikute põhiõigustele; toonitab seepärast vajadust tagada, et nimetatud poliitika kuuluks kontrolli ja demokraatliku järelevalve küsimuses ainsa otse valitud Euroopa institutsiooni pädevusse;
56. juhib tähelepanu sellele, et Euroopa Liidu toimimise lepinguga on laiendatud liidu ainupädevuse ulatust ühise kaubanduspoliitika valdkonnas, mis ei hõlma nüüd üksnes kõiki kaubandusega seotud aspekte, vaid ka välismaiseid otseinvesteeringuid; rõhutab asjaolu, et parlamendil on nüüd täielik pädevus otsustada koos nõukoguga õigusloome ning kaubandus- ja investeerimislepingute heakskiitmise üle;
57. rõhutab, kui oluline on ELi institutsioonide lojaalne ja tulemuslik koostöö oma vastavate

pädevuste piires õigusloome ja rahvusvaheliste lepingute koostamisel, et ennetada kaubandus- ja majandussuundumusi, teha kindlaks prioriteedid ja valikud, koostada keskpikad ja pikaajalised strateegiad, määrata kindlaks rahvusvaheliste lepingutega seotud volitused, analüüsida/koostada ja võtta vastu õigusakte ning jälgida kaubandus- ja investeerimislepingute ning ühise kaubanduspoliitika valdkonna pikaajaliste algatuste rakendamist;

58. rõhutab, kui oluline on jätkata töhusa suutlikkuse arendamist, sealhulgas vajalike töötajate ja rahaliste vahendite eraldamist, et määrata aktiivselt kindlaks ja saavutada poliitilised eesmärgid kaubanduse ja investeringute valdkonnas, tagades samal ajal õiguskindluse, ELi välistegevuse tõhususe ning aluslepingutes sätestatud põhimõtete ja eesmärkide järgimise;
59. rõhutab vajadust tagada pidev õigeaegne, täpne, põhjalik ja erapooletu teabevoog, mis võimaldab kvaliteetset analüüsi parlamendi poliitikakujundajate pädevuste ja vastutustunde edendamiseks, mis viib suurema institutsioonidevahelise koostoime saavutamiseni ühise kaubanduspoliitika valdkonnas, ning tagada samas parlamendile täieliku ja täpse teabe andmine kõikides etappides, võimaldades talle muu hulgas juurdepääsu liidu läbirääkimiste aluseks olevatele tekstidele asjakohaste menetluste ja tingimuste kohaselt, kusjuures komisjon peaks tegutsema ennetavalt ja tegema kõik endast oleneva sellise teabevoog tagamiseks; rõhutab lisaks, et parlamendile teabe esitamine on oluline ka selleks, et vältida soovimatuid olukordi, mille tulemuseks võivad olla institutsioonidevahelised arusaamatused, ning tervitab sellega seoses korrapäraseid tehnilisi infotunde, mida komisjon mitmetel teemadel korraldab; peab kahetsusväärseks asjaolu, et mitmel korral on asjakohane teave jõudnud parlamendini pigem alternatiivsete kanalite kui komisjoni kaudu;
60. kordab, et institutsioonidel tuleb teha koostööd aluslepingute, teiseste õigusaktide ja raamkokkuleppe rakendamisel ning et komisjon peab töötama sõltumatul ja läbipaistval viisil kogu ühist kaubanduspoliitikat käsitleva õigusloome koostamise, vastuvõtmise ja rakendamise vältel, ning leiab, et tal on kogu protsessi käigus väga oluline roll;

Põhiseaduslik dünaamika

(Institutsioonidevahelised suhted ja institutsioonidevahelised kokkulepped)

61. rõhutab, et Euroopa Liidu lepingu artikli 17 lõike 1 kohaselt peab komisjon tegema algatusi institutsioonidevaheliste kokkulepete saavutamiseks liidu ühe- ja mitmeaastaste programmide koostamisel; juhib tähelepanu sellele, et komisjoni iga-aastase tööprogrammi ettevalmistamisse on varajasemas etapis vaja kaasata mitte ainult parlamenti, vaid ka nõukogu, ning rõhutab, kui tähtis on tagada realistliku ja usaldusväärse programmitöö, mida on võimalik tulemuslikult rakendada ja mis loob aluse institutsioonidevahelise tegevuse kavandamisele; on arvamusel, et komisjoni poliitilise vastutuse suurendamiseks parlamendi ees võiks kaaluda vahekokkuvõtte koostamist, et hinnata, mil määral on komisjon saavutanud ametiaja algul välja kuulutatud eesmärgid;
62. juhib tähelepanu sellele, et Euroopa Liidu lepingu artikli 17 lõikes 8 on selgesõnaliselt sätestatud põhimõte, mille kohaselt komisjon vastutab poliitiliselt Euroopa Parlamendi ees

ja mis on ELi poliitilise süsteemi nõuetekohaseks toimimiseks ülioluline;

63. rõhutab, et ELi lepingu artikli 48 lõike 2 kohaselt on parlamendil pädevus esitada ettepanekuid aluslepingute muutmiseks ning parlament kavatseb kasutada nimetatud õigust, et esitada uusi ideid Euroopa tuleviku ning ELi institutsioonilise raamistiku kohta;
64. on seisukohal, et Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahel sõlmitud raamkokkuleppel ja selle regulaarsetel ajakohastamistel on põhjapanev tähtsus nimetatud kahe institutsiooni vahelise struktureeritud koostöö tugevdamiseks ja arendamiseks;
65. peab tervitatavaks asjaolu, et 2010. aastal sõlmitud raamkokkuleppe tugevdas märkimisväärselt komisjoni poliitilist vastutust parlamendi ees;
66. rõhutab asjaolu, et dialoogi ja teabele juurdepääsu käsitlevad eeskirjad võimaldavad põhjalikumalt parlamentaarset kontrolli komisjoni tegevuse üle ning aitavad kaasa sellele, et komisjon kohtleks parlamenti ja nõukogu võrdsetel alustel;
67. märgib, et praeguse raamkokkuleppe teatavaid sätteid on veel vaja rakendada ja arendada; teeb ettepaneku, et ametist lahkuv parlament võtaks vastu raamkokkuleppe parandamise üldsuunised, et parlamendi järgmine koosseis võiks vastavasisuliselt ettepanekuid kaaluda;
68. kutsub komisjoni üles arutama konstruktiivselt koos parlamendiga kehtivat raamkokkulepet ja selle rakendamist, pöörates eritähelpanu rahvusvaheliste lepingute üle peetavatele läbirääkimistele, nende sõlmimisele ja rakendamisele;
69. on seisukohal, et käesoleval ametiajal tuleks täiel määral uurida kehtivate aluslepingute võimalusi täidesaatava võimu poliitilise vastutuse tugevdamiseks ning olemasolevate seadusandlikku ja poliitilist koostööd käsitlevate sätete ühtlustamiseks;
70. tuletab meelde, et mitmed küsimused nagu delegeeritud õigusaktid, rakendusmeetmed, mõjuhindamised, seadusandlike algatuste menetlemine ja parlamentaarsed küsimused vajavad värskendamist praeguse koosseisu ajal omandatud kogemuste valguses;
71. peab kahetsusväärseks, et tema korduvad nõudmised pidada uusi läbirääkimisi 2003. aastal vastu võetud paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe üle, et võtta arvesse Lissaboni lepinguga loodud uut õigusloomekeskkonda, tugevdada praeguseid parimaid tavasid ning ajakohastada kokkulepet vastavalt aruka reguleerimise tegevuskavale, on jäänud vastusetä;
72. kutsub nõukogu üles väljendama oma arvamust võimaluse kohta osaleda parlamendi ja komisjoniga sõlmitavas kolmepoolses kokkuleppes, et teha täiendavaid edusamme küsimustes, mis on juba välja toodud paremat õigusloomet käsitlevas institutsioonidevahelises kokkuleppes;
73. on seisukohal, et ainult parlamendi ja komisjoni vahelisi suhteid käsitlevad küsimused peaksid jätkuvalt kuuluma kahepoolse raamkokkuleppe valdkonda; rõhutab, et parlament ei saa leppida vähemaga kui see, mis on juba saavutatud olemasoleva raamkokkuleppega;
74. on seisukohal, et Lissaboni lepingu põhiseadusliku raamistiku üks peamisi probleeme on

see, et valitsustevaheline koostöö võib seada ohtu ühenduse meetodi, nõrgendades seeläbi parlamendi ja komisjoni rolli liikmesriikide valitsusi esindavate institutsioonide kasuks;

75. rõhutab, et ELi lepingu artiklis 2 on loetletud ühised väärtused, millel liit rajaneb; arwab, et nii liit kui ka liikmesriigid peaksid nõuetekohaselt tagama nende väärtuste austamise; juhib tähelepanu sellele, et liidu väärtuste kaitseks tuleks luua asjakohane õiguslik ja institutsiooniline süsteem;

76. kutsub kõiki ELi institutsioone ning liikmesriikide valitsusi ja parlamente üles võtma aluseks Lissaboni lepinguga loodud uue institutsioonilise ja õigusraamistiku ja töötama välja liidusisese kõikehõlmava inimõiguste poliitika, millega tagatakse nii liikmesriikide kui ka ELi tasandil tulemuslikud vastutusmehhanismid inimõiguste rikkumiste käsitlemiseks;

77. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

SELETUSKIRI

Käesoleva raporti eesmärk on anda hinnang Lissaboni lepingu rakendamisele, analüüsides eelkõige selle lepinguga kaasnenud peamiste muudatuste mõju institutsioonidevahelistele suhetele Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni vahel alates lepingu jõustumisest.

Seoses sellega ja võttes arvesse, et Lissaboni lepingu eesmärk on tugevdada ELi demokraatlikke volitusi, rõhutab raportöör kõigepealt vajadust siduda valijate valikud otsesemalt komisjoni presidendi valimisega. Kuigi Lissaboni lepingus ei panda kahtluse alla komisjoni rolli Euroopa tegevust edasiviiva mootorina, on komisjon viimase nelja aasta jooksul kaotanud tegelikult osa oma poliitilisest mõjust ELi institutsioonilises struktuuris. Selline komisjoni autoriteedi vähenemine tuleneb suurel määral majandus- ja finantskriisist, mis soodustab Euroopa Ülemkogu sekkumist ja autoriteedi kasvu ning soosib valitsustevahelist koostööd ühenduse meetodi arvelt.

Antud olukorras, kus pealegi nii Euroopa integratsiooni süvendamine kui ka ühenduse meetodi kaitsmine nõuavad tugevamat komisjoni, kes etendaks Euroopa Liidu institutsioonilises struktuuris kesket rolli, on ülimalt oluline kaaluda kõiki võimalikke lahendusi, et tugevdada tema demokraatlikku legitiimsust, poliitilist mõju ja tõhusust kas juba kehtivate aluslepingute raames või tulevikus nendesse aluslepingutesse tehtavate muudatuste kaudu.

Kehtivate lepingute alusel ja pidades silmas 2014. aasta Euroopa Parlamendi valimisi toetab raportöör ettepanekut komisjoni presidendi kandidaatide nimetamiseks Euroopa tasandi poliitiliste erakondade poolt. Siiski on raportöör seisukohal, et komisjoni legitiimsuse küsimust tuleks põhjalikult analüüsida aluslepingute edasise läbivaatamise käigus. Sellega seoses ja hoolimata sellest, kas eelistatakse parlamentaarset mudelit või presidendikesksemat lähenemisviisi komisjoni presidendi otseste valimistega, on raportöör seisukohal, et kahjustamata parlamendi kontrolliõigust, tuleks siiski vältida süsteemi liigselt parlamentaarseks muutmist ja meeles pidada võimude lahususe põhimõtet. Nendelt lähtekohtadelt ja parlamendi kontrolliõiguse tugevdamiseks esitatakse raportis ettepanek vähendada komisjoni tegevuse kohta umbusaldusavalduse esitamiseks Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 234 praegu nõutavat häälteenamust, samuti palutakse komisjoni presidendi kandidaadil esitada Euroopa Parlamendile oma poliitiline programm ning juhitakse tähelepanu liidu ühe- ja mitmeaastaste programmide koostamise tähtsusele. Teiselt poolt, et vältida süsteemi ülemääraselt parlamentaarseks muutmist, pooldab raportöör seda, et vastavalt võimude lahususe põhimõttele suurendataks komisjoni presidendi volitusi, et ta saaks valida oma meeskonna liikmeid ning et teda ei saaks sundida nõudma volinike tagasiastumist. Seetõttu ei käsitleta raportis umbusaldushääletust üksikute volinike vastu.

Mis puudutab komisjoni töö tõhusust ja arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artikli 17 lõike 5 kohaselt kavandatud komisjoni suuruse vähendamine ei jõustu enam 2014. aastal Iirimaa valitsuse algatusel tehtud Euroopa Ülemkogu otsuse tõttu, teeb raportöör ettepaneku luua portfelliga ja portfellita volinike vahel rangelt võrdne rotatsioonisüsteem, mis kajastab kõigi liikmesriikide demograafilisi ja geograafilisi tasandeid. See süsteem võiks parandada komisjoni tööd, tagades portfellide arvu ja sisu suhtelise stabiilsuse ning lihtsustades

sisekoordineerimist, tagades samal ajal, et komisjoni otsustes arvestataks kõigi liikmesriikide eripära ja huve. Selleks peaksid kõik volinikud saama võrdse õigusliku staatuse ning portfelli volinike õigust osaleda otsuste tegemise protsessis tuleks täielikult tunnustada.

Lisaks, võttes arvesse, et Lissaboni leping on Euroopa Parlamendi rolli märkimisväärselt kindlustanud, andes parlamendile uusi olulisi õigusi ELi seadusloomes ja rahvusvaheliste lepingute sõlmimisel, esitab raportöör ka oma hinnangu parlamendi ja komisjoni tegevuse ja suhtluse kohta nendes valdkondades. Sellega seoses järeltab raportöör, et kuigi Euroopa Parlament on suutnud edukalt täita oma uusi volitusi ja leidnud tunnustust vastutustundliku kaasseadusandja rollis ning kuigi on saavutanud suurt edu suhetes komisjoniga, on siiski veel mitmeid probleeme ja puudusi, mis on eriti seotud teabe jagamisega, delegeeritud ja rakenduslike õigusaktidega, mõjuhinnangutega, seadusandlike algatuste käsitlemise ja parlamentaarsete küsimustega, ning need vajavad rohkem tähelepanu ja tegutsemist.

Lõpuks, pidades silmas institutsioonidevahelise vastastikuse lojaalse koostöö austamise põhimõtet, esitatakse raportis mõningaid soovitusi Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamkokkuleppe läbivaatamise kohta ning kutsutakse nõukogu osalema koos Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoniga eraldi sõlmitavas kolmepoolses kokkuleppes, mille eesmärk on arendada mõningaid tehnilisi küsimusi, mis on seni sätestatud paremat õigusloomet käsitlevas institutsioonidevahelises kokkuleppes, parlamendi ja nõukogu vahelistes kahepoolsetes kokkulepetes ja osaliselt raamkokkuleppes.

21.1.2014

RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS

põhiseaduskomisjonile

Lissaboni lepingu rakendamise kohta Euroopa Parlamendi suhtes
(2013/2130(INI))

Arvamuse koostaja: Vital Moreira

ETTEPANEKUD

Rahvusvahelise kaubanduse komisjon palub vastutaval põhiseaduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. juhib tähelepanu, et Euroopa Liidu toimimise lepinguga laiendati liidu ainupädevust ühise kaubanduspoliitika valdkonnas, mis ei hõlma nüüd üksnes kõiki kaubandusega seotud aspekte, vaid ka välismaiseid otseinvesteeringuid; rõhutab asjaolu, et parlamendil on nüüd täielik pädevus otsustada koos nõukoguga õigusloome ning kaubandus- ja investeerimislepingute heakskiitmise üle;
2. märgib, et Euroopa Liidu toimimise lepingu jõustumisest alates on parlament tõestanud, et tegemist on pühendunud ja vastutustundliku kaasseadusandjaga ning et parlamendi ja komisjoni vaheline koostöö on üldjoontes olnud positiivne ja see on põhinenud ladusal suhtlusel ja koostööaltil lähenemisel;
3. rõhutab, kui oluline on ELi institutsioonide lojaalne ja tulemuslik koostöö oma pädevuse piires õigusloome ja rahvusvaheliste lepingute koostamisel, eesmärgiga ennetada kaubandus- ja majandussuundumusi, prioriteetide ja valikute kindlakstegemisel, keskpikkade ja pikaajaliste strateegiate kehtestamisel, rahvusvaheliste lepingutega seotud volituste kindlaksmääramisel, õigusloome analüüsimisel/koostamisel ja vastuvõtmisel ning kaubandus- ja investeerimislepingute rakendamise ja pikaajaliste algatuste jälgimisel ühise kaubanduspoliitika valdkonnas;
4. rõhutab, kui oluline on jätkata töhusa suutlikkuse arendamist, sealhulgas vajaliku personali ja rahaliste vahendite eraldamist, et tegusalt määratleda ja saavutada poliitilised eesmärgid kaubanduse ja investeeringute valdkonnas, tagades samal ajal õiguskindluse, ELi välistegevuse tõhususe ning aluslepingutes sätestatud põhimõtete ja eesmärkide järgimise;

5. peab väga tähtsaks inimõiguste klauslite lisamist rahvusvahelistesse lepingutesse ja säästva arengu peatükkide lisamist kaubandus- ja investeerimislepingutesse ning väljendab rahulolu parlamendi algatuste üle põhitingimusi käsitlevate tegevuskavade vastuvõtmisel; tuletab komisjonile meelde vajadust võtta arvesse parlamendi seisukohti ja resolutsioone ning anda tagasisidet selle kohta, kuidas neid on arvesse võetud rahvusvaheliste lepingute alastes läbirääkimistes ja õigusaktide eelnõudes; väljendab lootust, et liidu uue investeerimispoliitika väljatöötamiseks vajalikke vahendeid hakatakse õigeaegselt kasutama;
6. rõhutab vajadust tagada pidev õigeaegne, täpne, põhjalik ja erapooletu teabevoog, mis võimaldab kvaliteetset analüüsi parlamendi poliitikakujundajate pädevuste ja vastutustunde edendamiseks, mis viib suurema institutsioonidevahelise koostoime saavutamiseni ühise kaubanduspoliitika valdkonnas, ning tagada samas parlamendile täieliku ja täpse teabe andmine kõikides etappides, võimaldades talle muu hulgas juurdepääsu liidu läbirääkimiste aluseks olevatele tekstidele asjakohase menetluse alusel ja asjakohastel tingimustel, samas kui komisjon tegutseb ennetavalt ja teeb kõik endast oleneva sellise teabevoog tagamiseks; rõhutab lisaks, et parlamendile teabe esitamine on oluline ja selle eesmärk on vältida soovimatuid olukordi, mille tulemuseks on institutsioonidevahelised võimalikud arusaamatused, ning tervitab sellega seoses korrapäraseid tehnilisi infotunde, mida komisjon mitmetel teemadel korraldab; peab kahetsusväärseks asjaolu, et mitmel korral on asjakohane teave jõudnud parlamendini pigem alternatiivsete kanalite kui komisjoni kaudu;
7. kordab, et institutsioonidel tuleb teha koostööd aluslepingute, teiseste õigusaktide ja raamkokkuleppe rakendamisel¹ ja et komisjon peab töötama sõltumatul ja läbipaistval viisil kogu ühist kaubanduspoliitikat käsitleva õigusloome koostamise, vastuvõtmise ja rakendamise kestel, ning leiab, et tal on kogu protsessi käigus väga oluline roll;
8. kutsub komisjoni üles arutama konstruktiivselt koos parlamendiga kehtivat raamlepingut ja selle rakendamist, pöörates eritähelepanu rahvusvahelisi lepinguid käsitlevatele läbirääkimistele, lepingute sõlmimisele ja rakendamisele;
9. nõuab tungivalt, et institutsioonid teeksid delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide osas tihedat koostööd; mõistab, et delegeeritud õigusaktid võivad olla paindlik ja tulemuslik vahend, kuid rõhutab vajadust austada täiel määral parlamendi õigusi ja kohustusi, järgides sealhulgas vastavust põhiõigusaktile ja esitades parlamendile õigeaegse ja täieliku teabe, mis võimaldaks delegeeritud õigusaktide nõuetekohast kontrolli; juhib sellega seoses tähelepanu, et delegeeritud õigusaktide vastuvõtmine ilma nõuetekohase teabeta või ajalise surve tingimustes võib kahjustada parlamendi kontrolli; väljendab siiski heameelt parlamendi osalemise üle eksperdirühmade koosolekutel, nagu on ette nähtud raamlepingus, eesmärgiga tagada, et kõik komisjoni vastuvõetavad õigusaktide eelnõud koostatakse nõuetekohases vormis, et vältida seadusandja võimalikke tehnilisi vastuväiteid eelnõude õiguslikus hinnangus; nõuab, et rakendusaktide kasutamine piirduks üksnes juhtudega, kui need on õiguslikult põhjendatud ning et neid ei kasutataks alternatiivina delegeeritud õigusaktidele; väljendab lootust, et tulevikus ei ole kaubandusvaldkonna õigusaktide vastuvõtmisel viivitused nii kauakestvad kui uue delegeeritud õigusaktide / rakendusaktide korra puhul;

¹ ELT L 304, 20.11.2010, lk 47.

10. hoiatab selle eest, et parlamendi õigusloomealastest volitustest võidakse kõrvale hoida sel teel, et nõukogu õigusakti ettepanekutesse lisatakse sellised sätted, mille suhtes tuleks kohaldada seadusandlikku tavamenetlust, kasutatakse üksnes komisjoni suuniseid või kohaldamatuid rakendusakte või delegeeritud õigusakte või ei esitata ühise kaubanduspoliitika või rahvusvaheliste kaubandus- ja investeerimislepingute rakendamiseks vajalikke õigusakti ettepanekuid;
11. tuletab seoses rahvusvaheliste lepingutega meelde parlamendi õigust paluda nõukogul mitte lubada alustada läbirääkimisi enne, kui parlament on läbirääkimisvolitusi puudutava ettepaneku kohta esitanud oma seisukoha ning on veendunud, et tuleks kaaluda raamkokkuleppe sõlmimist nõukoguga; tuletab komisjonile meelde vajadust hoiduda kaubanduslepingute ajutisest kohaldamisest enne, kui parlament on nende sõlmimisele oma nõusoleku andnud, välja arvatud juhtudel, kui parlament on andnud selgesõnalise loa, et järgida täiel määral lojaalse koostöö põhimõtet ja vältida õiguskindluse puudumist; on veendunud, et parlament peaks võtma vajalikud meetmed rahvusvaheliste lepingute rakendamise ja nendes sätestatud kohustuste täitmise jälgimiseks;
12. on veendunud, et võttes arvesse mõlema poole huvi teabevahetuse ning segatüüpi lepingute ja täitevvõimu kontrolliga seotud parimate tavade vastu, tuleks tõsiselt kaaluda riikide parlamentide ja riikide ekspertide suuremat kaasamist parlamendi töösse.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	21.1.2014
Lõpphääletuse tulemus	+: 27 -: 0 0: 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Laima Liucija Andrikiene, Maria Badia i Cutchet, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, María Auxiliadora Correa Zamora, Christofer Fjellner, Yannick Jadot, Metin Kazak, Franziska Keller, Bernd Lange, David Martin, Vital Moreira, Paul Murphy, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Henri Weber, Jan Zahradil, Paweł Zalewski
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Catherine Bearder, Béla Glattfelder, Syed Kamall, Elisabeth Köstinger, Katarína Neveďalová, Tokia Saïfi, Peter Skinner, Jarosław Leszek Wałęsa
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Sophie Auconie, Franco Frigo

23.1.2014

ÕIGUSKOMISJONI ARVAMUS

põhiseaduskomisjonile

Lissaboni lepingu rakendamise kohta Euroopa Parlamendi suhtes
(2013/2130(INI))

Arvamuse koostaja: Eva Lichtenberger

ETTEPANEKUD

Õiguskomisjon palub vastutaval eelarvekontrollikomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et Lissaboni lepingu eesmärgiks oli edeneda läbipaistvamaks ja demokraatlikumaks muutmise tagamisel, kajastades lepingu pühendumust tihedama liidu loomisele Euroopa rahvaste vahel, kus otsuseid tehakse nii avalikult ning kodanikulähedaselt kui võimalik, tugevdades Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide rolli, ning tagades seeläbi demokraatlikumad ja läbipaistvamad menetlused liidu õigusaktide vastuvõtmisel, mis on esmatähtis, arvestades mõju, mis on taolistel õigusaktidel kodanikele ja ettevõtetele; juhib siiski tähelepanu asjaolule, et niisuguse demokraatliku eesmärgi saavutamine on ohustatud, juhul kui ELi institutsioonid ei austa üksteise pädevust, aluslepingutes sätestatud menetlusi ega lojaalse koostöö põhimõtet;
2. juhib tähelepanu asjaolule, et Euroopa Kohtu kinnituse kohaselt on sobiva õigusliku aluse valik konstitutsiooniline küsimus, kuna see määrab ära ELi pädevuse olemasolu ja ulatuse, järgitavad menetlused ja õigusaktide vastuvõtmises osalevate institutsioonide asjaomased pädevused; peab seetõttu kahetsusväärseks asjaolu, et Euroopa Parlament on pidanud korduvalt esitama Euroopa Kohtusse hagi, et nõukogu poolt vastu võetud aktid tühistada õigusliku aluse valiku tõttu, sealhulgas hagi kahe õigusakti kohta, mis võeti vastu iganenud „kolmanda samba” alusel tükk aega pärast Lissaboni lepingu jõustumist¹;
3. tuletab meelde, et Lissaboni lepinguga suurenesid Euroopa Parlamendi roll ja volitused rahvusvaheliste lepingute valdkonnas, ja juhib tähelepanu asjaolule, et tänapäeval

¹ Vt nõukogu 7. märtsi 2013. aasta otsust 2013/129/EL 4-metamfetamiini suhtes kontrollimeetmete kehtestamise kohta, ja nõukogu 7. oktoobri 2013. aasta rakendusotsust 5-(2-aminopropüül)indiooni suhtes kontrollimeetmete kehtestamise kohta.

hõlmavad rahvusvahelised lepingud üha enam valdkondi, mis on seotud kodanike igapäevaeluga, mille suhtes varem kohaldati ELi esmase õiguse alusel seadusandlikku tavamenetlust; on seisukohal, et ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikes 10 sätestatud Euroopa Parlamendi õigust olla viivitamatult ja täielikult teavitatud rahvusvaheliste lepingute sõlmimise menetluse kõikidest etappidest tuleb kohaldada vastavalt ELi lepingu artiklile 10, kus sätestatakse, et Euroopa Liit toimib esindusdemokraatia alusel, mis nõuab lahendamist vajavate küsimuste osas läbipaistvust ja demokraatlike arutelusid;

4. rõhutab, et kuna rahvusvaheliste lepingutega seoses on Euroopa Parlamendil võimalik ainult anda oma nõusolek või keelduda selle andmisest, siis tuleb Euroopa Parlamendile anda võimalus väljendada oma põhjendatud arvamust läbirääkimistel käsitletavate Euroopa Liidu poliitiliste eesmärkide kohta enne läbirääkimisvolituste kindlaksmääramist; peab sellega seoses kahetsusväärseks kogetud raskusi, näiteks läbirääkimiste puhul WIPO-lepingu üle nägemispuudega inimestele autoriõiguste osas tehtavate erandite kohta, ja juhib tähelepanu asjaolule, et andes teavet õigeaegselt ja võttes arvesse parlamendi seisukohti, muutuks ühtlasi lihtsamaks parlamendipoolse nõusoleku saamine;
5. märgib, et kui Lissaboni lepinguga sai Euroopa Ülemkogust eraldiseisev institutsioon, määratleti ELi lepingu artikli 15 kohaselt selle põhiülesandena, et Euroopa Ülemkogu „annab liidule selle arenguks vajaliku tõuke ning määratleb selle üldised poliitilised sihid ja prioriteedid”, välistades selgesõnaliselt Euroopa Ülemkogu toimimise seadusandjana; juhib tähelepanu asjaolule, et Euroopa Ülemkogu on sekkunud seadusandlikusse tavamenetlusse, otsustades juba parlamendi ja nõukogu poolt kokkulepitud tekstidest teatud osad välja jätta; tuletab sellega seoses meelde artiklite 6 ja 8 de facto väljajätmist kokkulepitud tekstiga ettepanekust võtta vastu määrus ühtse mõjuga Euroopa patendi kohta ja on seisukohal, et sellised sekkumised Euroopa Ülemkogu poolt on ebaseaduslikud¹;
6. juhib tähelepanu asjaolule, et Euroopa Parlament kiitis põhimõtteliselt heaks delegeeritud õigusaktide kasutuselevõtmise Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 kohaselt, millega võimaldatakse ulatuslikumat järelvalvet, kuid rõhutab, et selliste delegeeritud volituste ja artikli 291 kohaste rakendamisvolituste andmine ei ole mingil juhul kohustuslik; tunnistab, et delegeeritud õigusaktide kasutamist tuleks kaaluda juhul, kui on vaja paindlikkust ja tõhusust ning seda ei ole võimalik saavutada seadusandlikku tavamenetlust kohaldades, ja tingimusel, et volituste delegeerimise eesmärk, sisu, ulatus ja kestus on selge sõnaga kindlaks määratud ning volituste delegeerimise tingimused on selgelt sätestatud põhiõigusaktis; tunneb muret asjaolu pärast, et nõukogu kaldub üha rohkem nõudma rakendusaktide kasutamist sätete puhul, mida võib ette näha ainult põhiõigusakti või delegeeritud õigusaktiga; toonitab, et seadusandja võib otsustada rakendusaktide kasutamise üle ainult selliste osade puhul, mis ei too kaasa poliitika suunamuutust; märgib, et artiklis 290 piiratakse selge sõnaga delegeeritud õigusaktide reguleerimisala seadusandliku akti mitteolemuslike osadega ja õigusakti sisu puudutavate oluliste normide puhul ei saa seepärast kasutada delegeeritud õigusakte;
7. rõhutab Lissaboni lepinguga liikmesriikide parlamentidele antud suuremat rolli ja toonitab, et lisaks rollile, mida täidavad parlamendid subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte austamise jälgimisel, saavad parlamendid anda, ja ka annavad, omapoolse

¹ Euroopa Ülemkogu otsus jätta eelpool nimetatud artiklid määruse eelnõust välja tehti 29. juunil 2012. aastal.

panuse poliitilise dialoogi raames; on seisukohal, et liikmesriikide parlamentide aktiivne roll ministrite nõukogu liikmete juhtimisel ning Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide vahelises koostöös võib aidata luua asjaliku parlamentaarse vastukaalu täidesaatva võimu teostamisele ELi toimimises; osutab ühtlasi protokollis (nr 2) artikli 7 lõike 2 kohaselt liikmesriikide parlamentide esitatud põhjendatud arvamustele tuginedes asjaolule, et ELi toimimise lepingu artikli 290 kohase delegeerimise lai reguleerimisala kavandatavas õigusaktis ei võimalda hinnata seda, kas seadusandlik tegelikkus on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega või mitte.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	21.1.2014
Lõpphääletuse tulemus	+: 20 -: 1 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Raffaele Baldassarre, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Eva Lichtenberger, Angelika Niebler, Axel Voss
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	María Irigoyen Pérez

31.1.2014

KODANIKUVABADUSTE, JUSTIITS- JA SISEASJADE KOMISJONI ARVAMUS

põhiseaduskomisjonile

Lissaboni lepingu rakendamise kohta Euroopa Parlamendi suhtes
(2013/2130(INI))

Arvamuse koostaja: Nuno Melo

ETTEPANEKUD

Kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon palub vastutaval põhiseaduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. juhib tähelepanu asjaolule, et Euroopa Parlamendi seadusandlikud volitused on laienenud seoses kaasotsustamismenetluse suurenenud kasutamisega alates Euroopa Liidu toimimise lepingu jõustumisest; osutab, et õiguskoostööd kriminaalasjades ja politseikoostööd käsitlevad õigusaktid võetakse nüüd reeglina vastu seadusandliku tavamenetluse korras; peab kahetsusväärseks, et rohkem kui neli aastat pärast Lissaboni lepingu jõustumist kasutatakse varasema kolmanda samba õigusaktide rakendamiseks jätkuvalt menetlusi, mille puhul parlament tihti kõrvale jäetakse või nähakse ette üksnes sellega konsulteerimine; palub komisjonil lisada oma töökavasse ettepanekud, millega varasema kolmanda samba õigusaktid viiakse kooskõlla Lissaboni lepinguga, st need kohandatakse alusaktide, delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide uue normatiivse hierarhiaga;
2. juhib tähelepanu, et Euroopa Liidu lepingu artiklis 2 on toodud ühiste väärtuste loetelu, millel liit rajaneb; on veendunud, et nii liit kui ka liikmesriigid peaksid nõuetekohaselt tagama nende väärtuste järgimise; juhib tähelepanu, et liidu väärtuste kaitseks tuleks luua asjakohane õiguslik ja institutsiooniline süsteem;
3. tuletab meelde, et Euroopa Parlament osaleb nüüd täievoliliselt julgeolekupoliitika valdkonnas ja tal on seega õigus aktiivselt osaleda selle poliitika põhijoonte ja prioriteetide määramisel ja selle vahendite hindamisel, mida Euroopa Parlament, riikide parlamendid ja nõukogu peavad tegema ühiselt; leiab, et Euroopa Parlament peaks täitma tähtsat rolli sisejulgeolekupoliitika hindamisel ja määratlemisel, sest sellel poliitikal on põhjapanev mõju kõigi ELis elavate isikute põhiõigustele; toonitab seepärast vajadust tagada, et nimetatud poliitika kuuluks ainsa otse valitud Euroopa kontrolli- ja demokraatliku järelevalve institutsiooni pädevusse;

4. rõhutab põhiõiguste harta Lissaboni lepingusse kaasamise erilist tähendust ja tagajärgi; juhib tähelepanu asjaolule, et harta on muutunud ELi institutsioonide ja liikmesriikide jaoks õiguslikult siduvaks liidu õiguse rakendamisel, teisendades sel moel põhiväärtused konkreetseteks õigusteks;
5. kutsub kõiki ELi institutsioone, ELi liikmesriikide valitsusi ja parlamente üles võtma aluseks Lissaboni lepinguga loodud uue institutsioonilise ja õigusraamistiku ja töötama välja ELi sisese kõikehõlmava inimõiguste poliitika, millega loodaks nii liikmesriikide kui ka ELi tasandil tulemuslikud vastutusmehhanismid inimõiguste rikkumiste käsitlemiseks;
6. tuletab meelde, et Lissaboni lepinguga on kehtestatud uus õigus – käivitada Euroopa kodanikualgatus; rõhutab, et on tarvis kaotada kõik tehnilised ja bürokraatlikud tõkked, mis jätkuvalt takistavad kodanikualgatuse tulemuslikku kasutamist, ja ergutab kodanikke aktiivselt osalema ELi poliitikasuundade kujundamises;
7. osutab, et aluslepingu kohaselt võib seadusandliku aktiga komisjonile delegeerida õiguse vastu võtta muid kui seadusandlikke akte; kutsub komisjoni üles tegema seadusandlike ettepanekute tegemisel selgelt vahet delegeeritud õigusaktidel ja rakendusaktidel, et tagada õiget tüüpi akti kohaldamine; on arvamusel, et meetmed, mis eeldavad alusaktiga kehtestatud eeskirjadest kiireloomulist ajutist kõrvalekaldumist, tuleks vastu võtta delegeeritud õigusakti kaudu, kui alusakt on võetud vastu seadusandliku tavamenetluse alusel;
8. võtab teadmiseks komisjoni kohustuse teavitada Euroopa Parlamenti viivitamata ja täielikult rahvusvaheliste kokkulepete sõlmimiseks peetavate käimasolevate läbirääkimiste kõigil etappidel, eriti kui need kokkulepped mõjutavad ELi kodanike põhiõigusi (ELi toimimise lepingu artikkel 218);
9. rõhutab, et Euroopa Parlament peaks samuti tugevdama oma autonoomset hindamist õigusloome protsessis läbivaatamisel olevate õigusakti ettepanekute ja muudatusettepanekute mõju kohta põhiõigustele ning kehtestama mehhanismid inimõiguste rikkumiste järelevalveks;
10. tuletab komisjonile meelde tegutseda vastavalt Euroopa Liidu lepingu artikli 17 lõikele 1, mille kohaselt komisjon algatab liidu ühe- ja mitmeaastaste programmide koostamise, pidades silmas institutsioonidevaheliste kokkulepete saavutamist;
11. nõuab, pidades silmas lojaalse koostöö ning avatud ja pideva dialoogi põhimõtet õigusloomeprotsessis osalevate institutsioonide vahel, et nõukogu kaaluks võimalust lubada Euroopa Parlamendi esindajatel teatud juhtudel (nagu töörühmad ja COREPER) osaleda oma koosolekutel, nagu see on juba lubatud komisjoni esindajatele;
12. väljendab heameelt asjaolu üle, et Lissaboni lepingu kohaselt on suurem demokratiseerimine seotud ka riikide parlamentide suurema osalusega õigusaktide vastuvõtmise menetluses, eelkõige mis puudutab subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtet;
13. juhib tähelepanu, et Euroopa Liidu lepingu artikli 17 lõikes 8 on selgesõnaliselt sätestatud põhimõte, mille kohaselt komisjon vastutab poliitiliselt Euroopa Parlamendi ees ja mis on

ELi poliitilise süsteemi nõuetekohaseks toimimiseks ülioluline;

14. rõhutab vajadust õigusloomeprotsessi kaasatud institutsioonide vahelise lojaalse koostöö järele dokumentide, näiteks õiguslike arvamuste vahetamisel, et võimaldada institutsioonidevahelist konstruktiivset, avameelset ja õiguslikult kehtivat dialoogi.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	30.1.2014
Lõpphääletuse tulemus	+: 45 -: 2 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Jan Philipp Albrecht, Edit Bauer, Rita Borsellino, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Salvatore Caronna, Philip Claeys, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Ioan Enciu, Frank Engel, Cornelia Ernst, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Svetoslav Hristov Malinov, Nuno Melo, Claude Moraes, Georgios Papanikolaou, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Renate Sommer, Axel Voss, Renate Weber, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Auke Zijlstra
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Michael Cashman, Anna Maria Corazza Bildt, Cornelis de Jong, Mariya Gabriel, Stanimir Ilchev, Iliana Malinova Iotova, Ulrike Lunacek, Marian-Jean Marinescu, Jan Mulder, Hubert Pirker, Raül Romeva i Rueda, Carl Schlyter, Joanna Senyszyn
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Pablo Arias Echeverría, Zuzana Brzobohatá, Erik Bánki, Santiago Fisas Ayxela, Jens Geier, María Irigoyen Pérez, Evelyn Regner, Bart Staes, Tadeusz Zwiefka

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	11.2.2014
Lõpphääletuse tulemus	+: 18 -: 4 0: 1
Poolt hääletanud liikmed	Elmar Brok, Zuzana Brzobohatá, Zdravka Bušić, Andrew Duff, Roberto Gualtieri, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, Vital Moreira, Sandra Petrović Jakovina, Paulo Rangel, Tadeusz Ross, Algirdas Saudargas, György Schöpflin, Indrek Tarand, Rainer Wieland, Luis Yáñez-Barnuevo García
Vastu hääletanud liikmed	Andrew Henry William Brons, Ashley Fox, Daniel Hannan, Morten Messerschmidt
Erapooletud liikmed	Helmut Scholz
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Andrew Henry William Brons, Zdravka Bušić, Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Daniel Hannan, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, Morten Messerschmidt, Sandra Petrović Jakovina, Paulo Rangel, Tadeusz Ross, Algirdas Saudargas, Indrek Tarand, Luis Yáñez-Barnuevo García
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Elmar Brok, Zuzana Brzobohatá, Vital Moreira, Helmut Scholz, György Schöpflin, Rainer Wieland